

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

HET BEROEPSGEHEIM EN WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK.

Indien men zich verdiept in een onderwerp, waarbij het beroepsgeheim betrokken is, weet men, dat men zich waagt in een labyrint. Nu ik daarin den draad van Ariadne heb trachten te volgen, heeft dit tweërlei critiek uitgelokt. Mr. dr. J. H. VAN ZANTEN, directeur van het Bureau van Statistiek der gemeente Amsterdam 1), is van meening, dat ik daarbij te voorzichtig te werk ben gegaan; dr. C. J. BRENKMAN, beheerend redacteur van het *Tijdschrift voor Sociale Geneeskunde*, 2) is „huiverig voor mijn gedachtengang en acht mijn plannen ondeugdelijk”. In alle bescheidenheid ben ik nog steeds van meening, dat de waarheid in het midden ligt.

Het is mijn voornemen collega BRENKMAN in het *Tijdschrift voor Sociale Geneeskunde* te wijzen op de onjuiste interpretatie van mijn uiteenzettingen. Met mr. dr. VAN ZANTEN ben ik het in *theoretisch* opzicht eens, dat er geen bezwaar te bedenken is voor het toevertrouwen van het formulier B. aan een aantal door hun eed van geheimhouding gebonden personen. Dit formulier bevat toch slechts gegevens omtrent de doodsoorzaak en niet den naam van den overledene. Ook ben ik het met hem eens, ondanks dat hij mij van het tegenovergestelde verdenkt, dat de *plicht* tot geheimhouding van den geneesheer niet méér waarborgen biedt dan de *eed* van den ambtenaar. Ik beschouw het tegenovergestelde als phraseologie. In de ooren van sommigen zal dit als ketterij klinken; tot hun geruststelling verwijs ik naar hetgeen ik over onzen eed schreef. Inderdaad is de arts, ook afgezien van zijn eed, door zijn beroepspllicht tot geheimhouding gebonden; het gaat echter niet aan een dergelijk geestelijk beginsel uitsluitend den medischen stand toe te kennen.

De strenge houding van het Centraal Bureau voor de Statistiek en van den geneeskundig-hoofdinspecteur van de Volksgezondheid, welke naar mijn meening volkomen juist is, zal ongetwijfeld niet berusten op een gebrek in vertrouwen in de ambtenaren. Men vergete echter niet, dat het formulier B. door de artsen wordt ingevuld uitsluitend ten behoeve van het Centraal Bureau voor de Statistiek; het is zonder meer begrijpelijk, dat dit Bureau de verantwoordelijkheid voor de daarin vervatte inlichtingen niet uit handen kan geven. Het *practische* bezwaar, dat hieraan verbonden zou zijn is, dat reeds een vage vrees voor onvoldoende geheimhouding de artsen er toe zou brengen de gevraagde gegevens niet meer volledig te verstrekken. Hiermede zou de beteekenis van het formulier B. onvermijdelijk verminderen of zelfs terugvallen tot die van het formulier A.

Ik ben mr. dr. VAN ZANTEN zeer dankbaar voor zijn opmerkingen, daar deze bewijzen, dat de thans gevolgde methode nog niet beantwoordt aan alle eischen, welke ook beroeps-statistici aan het door hen te bewerken materiaal stellen. Ik deed een poging om een schrede verder te komen in het vraagstuk van het beschikbaar stellen van zoo volledig mogelijke inlichtingen omtrent doodsoorzaken ten bate van wetenschappelijk onderzoek. 3) Het beroepsgeheim zal daarbij door de gebreken van zijn goede eigenschappen een hinderpaal blijven vormen. Mijn voorstellen waren niet revolutionnair, hoewel het zeer wel mogelijk zou zijn een systeem te ontwerpen, waarbij het beroepsgeheim als belemmering uitgeschakeld zou worden. Mijn bedoeling was slechts een zoo helder mogelijke uiteenzetting te geven van de mogelijkheden, welke de geldende methode openlaat. Mijn overtuiging is, dat, indien ik hierin geslaagd ben, vele bezwaren zullen zijn opgeheven. Mijn wensch is, dat onze aanstaande collegae hieromtrent zullen zijn ingelicht alvorens zij hun taak beginnen. Thans bestaan dikwijls vage begrippen; naar mijn

1) *N. T. v. G.*, 9 Mei 1936.

2) *T. v. Soc. G.*, Juni 1936.

3) *N. T. v. G.*, 25 April 1936.

ervaring is het een zaak van persoonlijk inzicht, indien deze begrippen zich tenslotte in welwillende, onverschillige of recalcitrante richting ontwikkelen.

Haarlem.

H. VEEN.

LUCHTVERBETERING IN WONINGEN EN GEBOUWEN.

Naar aanleiding van mijn artikel over het PIERCE-laboratorium te New Haven is van een Nederlandsche industrie een verweer ingekomen tegen de uitspraak: „De regeling van den toestand der lucht bepaalt zich in Europa tot de verwarming van gebouwen in den winter, zonder dat aandacht wordt geschonken aan de vochtigheid.”

Inderdaad ware het juister geweest achter „Europa” in te voegen „doorgaans”. Ook hier te lande en in andere landen van Europa zijn natuurlijk gebouwen aan te wijzen, waar de luchtverbetering toepassing heeft gevonden. Dit neemt intusschen niet weg, dat air-conditioning voor het gros der beschaafde Nederlanders slechts een begrip is, terwijl deze gedachte in Amerika reeds gemeengoed is geworden.

Het is mij volstrekt onbegrijpelijk, dat, zooals in het verweerschrift wordt gezegd, mijn stuk funeste gevolgen voor de Nederlandsche industrie zou kunnen hebben. Ik heb integendeel bedoeld door mijn mededeelingen, ook hier te lande meer belangstelling voor luchtverbetering te wekken.

's-Gravenhage.

H. VAN DER KAA.

DANK VOOR HULP AAN POOLSCH ARTS.

Onder hartelijken dank aan de vele collega's, die mij hebben bijgestaan, kan ik berichten, dat het doel van mijn oproep bereikt is.

H. PINKHOF.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

VEREENIGDE STATEN. — Ongevallen. De National Safety Council, een vereeniging tot voorkoming van ongevallen, deelt mede, dat tien maal in elk uur een Amerikaan het leven verliest door een ongeval, dat er 37 maal in het uur één blijvende schade opdoet, en dat elke 40 seconden één wordt verwond zonder blijvend gevolg. De schade aan eigendom, inkomsten en onkosten, door dit alles jaarlijks veroorzaakt, wordt geschat op 3 milliard dollars (*Schweiz. med. Wochenschr.*, 4 Juli).

EDINBURG. — Behandeling van beenbreuken. In de op 1 Juni te Edinburgh gehouden ziekenhuisconferentie werd ook het vraagstuk van de behandeling van beenbreuken besproken. Volgens rapporten van de British Association werd in 1932 een bedrag van 4.5 millioen P. St. uitbetaald wegens werkverzuim, veroorzaakt door 246.243 ongevallen bij van staatswege verzekerde arbeiders. Een groot deel der bedrijfsongevallen, evenals van de jaarlijksche 200.000 verkeersongevallen, waren beenbreuken. De uitkomsten der behandeling van beenbreuken waren verre van voortreffelijk, en uit de oorlogservaringen was weinig voordeel getrokken. Daarom werd de wensch uitgesproken, dat slechts de eerste hulp in de gewone ziekenhuizen zou worden verleend, maar dat de lijdens daarna naar een bijzonder voor beenbreuken ingericht ziekenhuis zouden worden gestuurd, al is het op grooten afstand. Een inrichting, waar de verschillende vormen van beenbreuken in afzonderlijke afdelingen worden behandeld, waar ruime gelegenheid is voor physische en oefeningstherapie, voor operaties en Röntgenologie op dit gebied (*Brit. med. Journ.*, 4 Juni).

NEW YORK. — Krachtige behandeling van neus-allergieën. *The Brit. med. Journ.* van 4 Juli bespreekt een verhandeling van L. B. BERNHEIMER (*Journ. Am. med. Ass.*, 6 Juni), waarin deze aanbeveelt, lijdens aan neus-allergieën (hooikoorts, enz.) te behandelen met gaas, gedrenkt in zinksulfaat, of een gelei van die stof, en dan 15 tot 20 minuten een stroom van 15 tot 20 M. A. daar doorheen te laten gaan. De veranderingen in het epithelium zijn dan verschillend van graad: ontsteking tot verwoesting. In 25 gevallen is deze behandeling toegepast; in 20